

V té příčině stížnost jen uvádí, že skutkové zjištění jest v nesouhlasu s vyšetřeným stavem, čemuž lze pouze tak rozuměti, že stížnost vytýká neshodu skutkové podstaty s obsahem spisů. Námitka ta však není důvodná. — — —

Dospěl-li žal. úřad na základě těchto výpovědí k úsudku, že odchod Rudolfa P. v březnu 1920 nebyl provázen takovými okolnostmi, ze kterých by vycházel úmysl bydliště v O. podržeti, měl k tomu dostatečný podklad a závěr z něho čerpaný nepostrádá logičnosti.

Pokud stížnost namítá, že nař. rozhodnutí spočívá na pouhé výpovědi Františky P. a nebéře zřetele k ostatním zjištěným okolnostem, jest námitka ta vyvrácena obsahem nař. rozhodnutí samého, které konstatuje a hodnotí výpovědi všech slyšených osob.

Tvrdí-li stížnost, že bydliště rodiny určuje muž, chtějíc z toho dovoditi, že tam, kde bydlí rodina, nalézá se také bydliště manželovo, jest na omylu. Podle zákona domovského jest bydliště manželovo směrodatné pro bydliště rodiny, nikoliv bydliště rodiny pro bydliště manželovo.

Uznaly proto správní úřady po právu, že bydliště Rudolfa P. bylo před uplynutím 10 leté doby pobytu přetrženo a pak srovnává se se zákonem, neuznaly-li, že Rudolf P. nabyl nároku na výslovné přijetí do domovského svazku obce O.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3793.

Administrativní řízení. — Obecní zaměstnanci.
— Velká Praha: I. * Obec hlav. města Prahy jest legitimována ke stížnosti do rozhodnutí Sboru pro vyřizování stížností o služebních poměrech a požitcích obecních zaměstnanců. — II. * Ustanovení odst. 2 § 3 zák. ze 6. února 1920 č. 114 Sb. byly pro přechodnou dobu až do nové všeobecné celkové úpravy požitků zaměstnanců sjednocené obce pražské zaměstnancům obcí připojených, převzatým do služeb hl. města Prahy, zachovány nejen ony dosavadní vyšší požitky jejich, které jim byly konkrétním aktem již přiznány, nýbrž i veškeré ostatní výhody obsažené ve všeobecných úpravách usnesených do dne 30. června 1919, pokud mají vliv na výměru požitků.

(Nález ze dne 23. června 1924 č. 14.085/23).

Prejudikatura: Boh. 3230 adm.

Věc: Obec hlavního města Prahy proti zemskému správnímu výboru v Praze o úpravu služebních poměrů Dra Karla Š.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: JUDru Karlu Š., který byl před sloučením hl. města Prahy s okolními obcemi konceptním úředníkem obce nuselské, byla na základě všeobecné úpravy do dne 30. června 1919 obcí nuselskou provedené započtena 4 válečná léta do postupu, nikoliv však do pense a dle toho stanoven termín nastoupení definitivní služby při této obci dnem 1. října 1905.

Na základě § 3 zák. ze 6. února 1920 č. 114 Sb. přiznala obec hl. města Prahy jmenovanému úředníku pouze 6 válečných pololetí a zároveň zamítla jeho žádost, aby mu ode dne 1. října 1922 udělena byla VI. hodn. třída. Ke stížnosti JUDra Karla Š. přiznal mu sbor hl. města Prahy pro vyřizování stížností nárok na započtení 4 let válečných a tedy i nárok na udělení VI. hodn. tř. ode dne 1. října 1922 po uplynutí 17leté doby služební počítané ode dne 1. října 1905.

Stížnost hl. města Prahy do tohoto usnesení podaná byla nař. rozhodnutím zamítnuta.

Stížnost vytýká nař. rozhodnutí nezákonnost, dovozujíc v podstatě, že odst. 2 § 3 zák. ze 6. února 1920 č. 114 Sb. má na mysli jenom skutečné požitky, t. j. požitky na základě všeobecné úpravy do 30. června 1919 jednotlivcům již přiznané a poukázané, nikoliv však také pouhý nárok na požitky, t. j. nárok na další výhodnější postup platový, nežli jaký platí dle postupových pravidel pražských, a že tedy nelze pokládati za zachovaný ani nárok na přiznání více nežli 3 let válečných i pokud se dotýká jen požitků.

Rozhoduje o této stížnosti, musil se nss nejprve zabývatí námitkou, vznesenou jak žal. úřadem, tak i Drem Karlem Š. v odvodních spisech, že stížnost jest nepřipustná, poněvadž obec pražská, přiznavši svým sborem pro vyřizování stížností JUDru Karlu Š. sporné právo, není rozhodnutím žal. úřadu dotčena v žádném svém subjektivním právu.

Proti této námitce setrval nss na názoru vysloveném již v nál. Boh. 3230 adm., že obci hlavního města Prahy přísluší legitimace ke stížnosti do rozhodnutí sboru pro vyřizování stížností o záležitostech, v nichž obec tato jeví se zúčastněnou stranou. Z důvodů tohoto nálezu, na které se odkazuje po rozumu § 44 jedn. řádu pro ss, nepřisvědčil nss námitce nedostatku legitimace, uplatňované v odvodních spisech.

Ve věci samé pak nss v témže právě cit. nál. vyslovil, že ustanovením odst. 3 § 3 zák. ze 6. února 1920 č. 114 Sb. byly pro přechodnou dobu až do nové všeobecné celkové úpravy požitků zaměstnanců sjednocené obce pražské zaměstnancům obcí připojených, převzatým do služeb hl. města Prahy zachovány nejen ony dosavadní vyšší požitky jejich, které konkrétním aktem byly jim již přiznány, nýbrž i veškeré ostatní výhody obsažené ve všeobecných úpravách usnesených do dne 30. června 1919, pokud mají vliv na výměru požitků.

Tímto názorem řídil se nss i v tomto případě a místo podrobného odůvodnění poukazuje k důvodům připojeným k cit. nál.

Bylo-li tedy nař. rozhodnutím vysloveno, že Dru Karlu Š. náleží nárok na započtení 4 válečných let, který jemu obci nuselskou nesporně přede dnem 30. června 1919 byl přiznán, pro vyměření jeho požitků, nelze ve výroku tom shledati nezákonnost.

Č. 3794.

Akciové společnosti: *Nostrifikace akciové společnosti se sídlem mimo území republiky čsl. nenastává již vyzváním po rozumu § 1 zák. č. 12/1920, nýbrž teprve splněním podmínek ve vyzvání tom uložených.